

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Multitudo infesta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

qui nobis ab Homero exemplar datus est, in quo quid virtus, & quid patientia posset, intueremur, idemque laboriosus omnium Poetarum celebratione decantatur. Plato autem in Phaedone tradit, eorum animas, qui popularer civilemque virtutem absque Philosophia, confuetudine exercitationeque freti, exercuerint, in Formicas abire post obitum. Nam & ea que de Myrmidonibus narratur fabula, Theagenes eo quod super Aegina scribit opere, quem scriptorem Pindaricus interpres citat, Aeginetas ait, olim in subterraneis speluncis habitat, quamque excavabant terram in cultum arborum egere solitos, mox fructus congestos introferre: unde à Formicarum similitudine nomen illis Myrmidonum acceperit. Sedenim de Myrmidonibus priscorum fabula est, ne Græci unquam nugari desinat, Jovem in Formicam mutatum Eurymedusam Archelai filiam compressisse, unde Myrmidon genitus ejus gentis caput.

PIETAS. CAP. IV.

Mutua formicarum officia. **R**ecte autem & pietatem, quæque mutuo mortales mortalibus officia debent, per Formicam expresseris, si commovere eas in formicarium species, Formice alterius cadaver inferentes: prodiere ex cavo aliquas, factasque obviam quasi consernatas retrocedere, bis idem terque facilitare, alias denum vermiculos ab inferiori loco, utpote redemptionis premia, quibus cadaver redimant, convectare: alias vero tentare, si quæ dissecta fuerint, ut partes committant, & cohædere faciant, impellere etiam, ut quæ nihil intermittent, quo explorent, an per se demum redire queant. Quod si quis, ut Aelianus teste Cleanthes inquit, animalia hæc rationis expertia contendenter, sola hujus rei contemplatio admiratione errorem emendare potest. Quantum vero pertinet ad viæ convectionem, Petrarca noster maluisset hæc de Apo potius, quam de Formica dici, ne furacitati adeo favere videatur. Nam & in fabulis est, formicas, quæ nunc sunt, homines aliquando fuisse agrestes, eodem ferme ingenio, quo reliqui fere omnes rufisci damnantur, furaces scilicet & raptore, qui licet in id genus animalia fuerint transmutati, pristinum tamen convectandi prædas, & rapto vivendi morem obtinuerunt. Animadvertis endus vero locus est Leviticus cap. xxii. *Si fractum, si cicatricem habens: ubi Septuaginta pro* *Si fractum, Si formiculosem* reposuere, per quem loquendi modum hieroglyphicum scilicet interpres eum intelligi volunt, qui cogitationem omnem in terrena & secularia negotia conferat, neque pensi habeat quicquam nisi ut cibo, potuque, saturetur: quandoquidem hæc formicærum vita, ut quæ ventri apta sint & commoda undecunq; contrahant congregentque, ut notat Hesychius, illudq; Salomonis de quo superius, *Vade ad Formicam, opiger, Et vias ejus consider, ita intellegit, nempe quia pigrum ignavumque ad negotia provocabat, non ut qualia Formica facit, rapto scilicet vivendo, faceret, sed ut labore, diligentiam, providentiamq; ejus in rectis operibus amaretur.*

INAEQUALITAS. CAP. V.

Merum diffusili- tude. **S**unt qui collegas impares, aut inaequalitatem in moribus, in dignitatibus, in censu, & in omni deinde vita colore significantes, Camelum & Formicam pingant, laboriosum utrumque animal, sed facie magnitudine, reliquoq; ingenio magnopere inter se dissident, ut nullis comparationis terminis circumscribi valeant. Apud Agyptios, fateor, hieroglyphicum hoc non haberet, sed usitatis simili proverbi citatio, μεγαλη καμηλος, ne pratereatur, monet.

OPULENTIA. CAP. VI.

Illud exploratum satis, opulentiam per Formicas significari, non tam apud Agyptios, quam etiam apud Aruspices, sive de nostratis, sive de Indicis intelligamus: quarum haec quidem viatu necesse farta oppido congerunt, Indice aurum, & pretiosam suppellectilem accumulant: ut non immerito Formicaria bona de affluentia divitiarum copia dicantur, quam augures iis portendi asseverant, apud quos illæ rem congerant: veluti Midæ illi Phrygi, cum puer esset, dormienti Formicæ in ostetrici grana congele, ex quo ditissimum hunc fore ita prædictum est, ut evenit.

MULTITUDO INFESTA. CAP. VII.

Fatales Formicas. **A**lioqui Formicæ, infestæ multitudinis signum apud Aruspices fuere, ut quæ Neroni mortis apopinquantis præfagiū attulerunt, qui sibi visus est per somnum pennatarum Formicarum multitudine oppieri. Nam & paulo post concitata in eum multitudo, mortem accelerare compulit. Ferales etiam iuere Tiberio, quæ Serpentem ab eo in deliciis habitum adhuc viventem corroserent, nam

A nam Aruspices cavendum sibi esse à multitudine responderunt. Sunt qui inauspicatas esse putent, ob colorem, qui omnino feralis est, quanquam in Pephno insula Laconia Formicæ candicant.

INTERITUS. CAP. VIII.

IN universum autem conjectores ideo Formicas indicium esse mortis asleverant, quod terra filia Artemida-
sint, & subterraneis cavis habitent, quo identidem mortuorum cadavera inferuntur.

Artemida-
rus lib. 3.

cap. 6.

AUDITORUM FREQUENTIA. CAP. IX.

AT solis literarum professoribus lætum est, ex Onirocritarum disciplina, Formicas in aures obam. Artemida-
bulantes imaginari: siquidem ajunt puerorum multitudinem hinc significari, quæ ad audiendū
cumulato numero sit adventura, unde Martialis in optatissima Grammatici commoda iocatus ait:

Artemida-
rus lib. 1.

cap. 26.

Sic te frequens audiunt capillati.

INANIS GLORIA. CAP. X.

PRObatissimi sapientissimique morum scriptores quidam κεροδοξίαν per Formicæ hieroglyphicum
expresſere. Inanem nostri gloriam dicunt, qua nos ipsos supra modum & meritum astimamus,
B tacitique nobis applaudimus. Latet enim plurimum hoc vitium in abditis animi recessibus, cogita-
tionisque deliciis pascitur & educatur. Formica vero in cavernis sese libenter continet, nec nisi ne-
cessitatis causa prodit in propatulum: cum scilicet aut speculatum, aut prædatum properat, vel con-
geftas opes curat, de quarum sollicitudine superius satis dictum. Habet vero hoc Formica cum κεροδοξίας
κεροδοξία simillimum, quod laboribus & fructibus inficiatur perinde ac infidiosa pestis, hac quicquid
præclare egerimus, & quascunq; adores acquisiverimus, labefactare furtim aggreditur: illa in opes
jam partas, hac in virtutes & partam jam existimationem populabunda. Fecimus quid in bello for-
tier, fors & corona donati sumus? surrepēt hac clanculum, & folia decerpit singula, dum nostra nos
facinora narramus, & gloriosum militem, ut in comediarum fabulis est, imitamur. Prudenter aliquid
cavimus, id quicquid est Cenodoxia vitiat, & gloriando mutat in imprudentiam. Beneficio aliquem
affecimus, deſtruit illud gloriatio, efficit; ut de quo benemeriti fuerimus, maleſicio se à nobis affe-
ctum putet: operamque ita & oleum perdamus. Plurimum temporis in jejuniis, in vigiliis, in oratio-
nibus, in continentia, in animi corporisque moderatione, sine ulla mentis aversione consumpsimus,
C advenit Cenodoxia, que fructum omnem, quem per labores tot collegeramus, rapidissime depopu-
letur. Ingenio, doce & accurate aliud conscripsumus: sed dum nos ipsi illud efferimus, & aut no-
ſtos nos non apparere labores ingemiscimus, aut eorum venditione moleſta gloriam affectamus,
Cenodoxia illa, illa inquam statim obscurat, quæ alioquin futura erant illustria: proque ingenio, sto-
litudinem; pro doctrina, imperitiam; pro studio, negligentiam objeciat. Danda itaque est opera, ut
laudabilia quidem faciamus ex quibus gloria sponte nascatur, sed cum eam vixi fuerimus acquisivis-
se, negligemus potius quam efflagitemus: ita enim cumulatior, & corollaris etiam aucta ulro per-
cita subsequitur. Siquidem: *Virtus ipsa ſibi preium eft, nibil indiget laudis,*
diceret Claudio; eam tamen vel invitam honor & commendatio comitatur.

DE POPULATIO. CAP. XI.

SED ut ad Aegyptios revertamur, agrorum vastationem & infrequentia facta loca, quæ populoſa Origano-
m prius fuerant, per formicam & Origani fasciculum sacerdotes illi significant: per Formicam, foli-
uti superius declaratum eft, hieroglyphicum populi, quod paſſim jam habetur: per Origano, foli-
D tudinem ejus intelligentes. Ea siquidem herba loco apposita, qua Formicæ meant, modico vel ſalis,
vel ſulfuris pulvifculo ſimilis inſperfo, efficit ut iter deferant, ſuisque reliquo cavernis alio migrent.
Nam & Sotionis in agricultura præceptum eft, Origano ſylvestre frumento acervis circumſpargere,
ne Formicæ grana depouleantur. Sed si actuum eas collere quis velit, experimento compertum eft,
facilius ſummo veri poſte, si captas aliquot combuferis, & cinerem in cauum injecceris: in agro vero ſi
candefactum ferrum in cespitem ubi ridificant impegeris. Eſt vero Origano herba vulgo etiam *Atbenarus*
nota Roma & aliis Italiæ locis, Latine Cunila bubula appellatur, quam utpote præcipue ſuam Lig-
res littorales *Cornubiam* vocant, putri, ut proverbio fertur aptifimam falſamento. Ceterum cum *Eadem a-*
permulta ejus species ab authoribus referantur, eademq; variis cognomentis appetetur, ſatis fuerit *mmino te-*
attestari Cunilam bubulam eſſe, quæ ἡγέτας *Grace* dicitur, quam à Testudine, cum ea Viperam *forunis*
infra lib.
58.